

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í suðuramtinu og vesturamtinu, um **75**
endurgreiðslu á veittum sveitarstyrk. — Með þóknanlegu brjefi, dags. 23. apríl þ. á. 9. júní
hafið þjer, herra amtmaður, beiðzt úrskurðar míns um ágreining milli yðar og amt-
mannsins í norður- og austuramtinu um endurgreiðslu á sveitarstyrk, er stúlkunni Jó-
hönnu Jónasdóttur hefur verið lagður í Þorkelshólshreppi í Húnavatnssýslu síðan vorið
1886. Um sveitfesti tjeðrar Jóhönnu hefur verið ágreiningur, en samkvæmt niðurlagi
nefnds brjefs yðar eru nú báðir amtmennirnir ásáttir um það, að hún sje sveitlæg í
fæðingarhreppi sínum, Breiðuvíkurbhreppi í Snæfellsnessýslu, þareð hún, eins og þjer
takið fram, hvergi með dvöl sinni samfleytt í 10 ár eptir 16 ára aldur hefur unnið sjer
sveit. Ágreiningurinn er þannig eingöngu um það, að hve miklu leyti Breiðuvíkurb-
hreppi beri að endurgjalda styrk þann, sem Jóhönnu og óskilgetnum börnum hennar
hefur verið veittur í Þorkelshólshreppi.

Hreppsnefndin í Þorkelshólshreppi hefur gjört kröfu til endurgjalds á styrk, er
Jóhönnu var veittur fardagaárið 1886—1887 og árin þar á eptir handa börnum hennar,
og hefur amtmaðurinn í norður- og austuramtinu haldið þessari kröfu fram, en þjer
hafið mótmælt því, að Breiðuvíkurbhreppi sje gjört að borga nokkuð af þeim kostnaði,
er áfallinn er í meðgjöf með börnum Jóhönnu frá krossmessu 1886, unz endilegur úr-
skurður fellur í þessu máli, en sveitarstyrk þann, sem kann að verða lagður henni
eptir þann tíma, teljið þjer Breiðuvíkurbhrepp eiga að borga eptir rjettum reikningi.

Eptir skjölum málsins verður það að vísu ekki álitid, að styrkur sá, sem lagður
var fram af sveitarsjóði Þorkelshólshrepps fardagaárið 1886—1887 hafi í sjálfu sjer verið
ólöglega veittur eður án þess full þörf hafi verið fyrir hendi, en aptur á móti verður
það ekki rjettlætt, að framfærslusveit Jóhönnu, Breiðuvíkurbhreppi, hefur ekki verið gjörð
nein vísbending um hinn veitta styrk eða nein krafa gjörð um endurgjald fyrr en
haustið 1887; þá fyrst, 17. október, ritaði sýslumaðurinn í Húnavatnssýslu sýslumannin-
um í Snæfellsnessýslu um málið, og er þessi dráttur því ástæðulausari, sem rjettarþróf
hafði verið haldið 31. maí 1886, um verustaði Jóhönnu, og var þá þegar komið fram,
hvert hreppsnefndin átti að snúa sjer. Með því að hreppsnefndinni í Breiðuvíkurbhreppi
þannig ekki hefur verið gjört löglega aðvart um ómaga þá, sem sveit hennar átti í Þorkel-
shólshreppi fyrr en 17. okt. 1887, þá verður hreppnum ekki gjört að skyldu að endur-
gjalda þann styrk, sem lagður hafði verið fram til nefndra ómaga fyrir þann tíma, en
á hinn bóginn finnst engin ástæða til að Þorkelshólshreppur standi straum af ómögum
Breiðuvíkurbhrepps eptir þann tíma, eða meðan mál þetta hefur dvalizt og gengið frá
einu úrskurðarvaldi til annars, og ber því að skylda Breiðuvíkurbhrepp til að greiða Þor-
kelshólshreppi eptir úrskurðuðum reikningi, allan þann styrk sem tjeður hreppur hefur lagt
Jóhönnu og börnum hennar síðan 17. október 1887 til þessa tíma.

Þetta tilkynnist yður hjermeð, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar
og frekari birtingar og til þess að þér annist um, að hin úrskurðaða greiðsla fari fram;
jafnframt skal þess getið, að jeg hefi tilkynnt amtmanninum í norður og austuramtinu
brjef þetta.

Brjef landshöfðingja til biskups um niðurlagning tveggja kirkna og bygg- **76**
ing nýrrar kirkju á Sauðárkróki. — Samkvæmt tillögum yðar, herra biskup, í þókn- 20. júní
anlegu brjefi, dags. 10. þ. m. og eptir að löglegt samþykki hjeradsfundar er þar til